

Abstrakt

Diplomová práca sa zaoberá porozumením v rečníckom umení Marca Fábria Quintiliána, Marca Tullia Ciceróna, a autora *Rhetorica ad Herennium*, tým, ako rozumeli svojmu umeniu a ako zohľadňovali porozumenie na strane poslucháča. Východisko skúmania je fenomenologické. Je založené na definícii fenoménu výkladu z *Bytia a času* od Martina Heideggera. V teoretických textoch rečníckeho umenia sa sleduje štruktúra praktického výkladu a predštruktúry, v ktorých je každý výklad založený. Umožňuje to hlbšiu analýzu porozumenia, ktoré rečníci spomínajú a zachytenie porozumenia aj tam, kde sa výslovné netematizuje. Analýza textov je rozdelená na dve časti. Prvá sa venuje porozumeniu na strane rečníka. Ukázala sa tu súvislosť praktického výkladu rétoriky so zbližovaním rímskeho rečníctva a filozofie. Druhá analytická časť je venovaná primárne porozumeniu poslucháča, súvislosti výkladu s naladením a dokazovaním. Sleduje sa tu, akú rolu zohráva porozumenie v tom, čo sa odohráva medzi rečníkom, jeho protivníkom a poslucháčom, a ako by mal poslucháč rozumieť tomu, čo je voči nemu využívané. Ukázalo sa, že k rečníckemu umeniu patrilo skrývanie umenia, že poslucháč by nemal plne porozumieť jeho porozumeniu na strane rečníka.